پشت بوم

فضای معلق به‌نفع کیست؟

حسین عبدالهاشم‌پور

● ۱- دامنه‌دارشدن فضای تعلیق، نفس همه را بند آورده است؛ دوگانه پایان یا عدم پایان تحریم‌ها سبب شده بخش خصوصی علاقه‌مند به سرمایه‌گذاری در فرهنگ و هنر هم عقب بنشیند تا با ازمیان‌رفتن این فضای مه‌آلود و پرابهام در یک روشنایی قابل‌اطمینان دست‌به‌جیب شود.

۲- گمانه‌زنی‌ها این است که مخالفان دولت و رویکردهای تازه ایران در عرصه بین‌الملل، آگاهانه می‌کوشند این معلق مکرر، این رکود خلاقیت‌کش، کشدارتر شود تا سرمایه‌های فکری و فرهنگی خسته شوند و امیدی که جوانه زده نابارور شود.

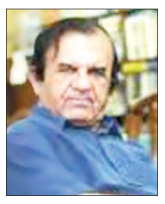
۳- دولت فرهنگی در روزهای بی‌پولی روزگار سختی را می‌گذراند، در اتمسفری که برخی هنرها وابستگی صددرصدی به جیب دولت دارند این کمبود بودجه که حالا دوساله شده، ممکن است سبب‌ساز برخی حرف و حدیث‌ها شود و این دل‌خواسته دلواپسان است؛ در کنار این مهم، هنرهایی که مستقل از بودجه دولت مشغول به کارند با احتیاط قابل درک بخش خصوصی با بازار سرد و کساد دست‌به‌گریبان شده‌اند و تعمیم اعتراض‌ها به این حوزه هم چندان دور از ذهن نیست.

۴- استراتژی فوق در پی زمینگیرکردن دولت در بخش فرهنگی است و بسیار دوست می‌دارد در سایه ادامه این فضای معلق، سرمایه بزرگ پشت دولت را از انگیزه خالی کند، افسوس که گویا آنچه فراموش شده، چگونگی گذران زندگی انسان‌ها و البته منافع ملی است؛ آنها که بیش از هر روز دیگری می‌گویند نباید ساحت هنر به سیاست آغشته شود، با سیاسی‌بازی، هنرمندان بی‌تاب برای کارکردن و کمبود فضای کار را به گوشه رینگ فرستاده‌اند تا ماهی خود را بگیرند... .

۵- گفته‌اند «گر صبر کنی ز غوره حلوا سازی» اما واقعا این‌روزها صبوری‌کردن سخت‌تر از هر روزگار دیگری شده است، ما را چه حاجت به حلوا، آنچه با شتاب از دست می‌رود عمر آدمی است... .

زیر آسمان فیروزه‌ای

فتح‌الله بی‌نیاز درگذشت

● **شرق:** فتح‌الله بی‌نیاز، نویسنده و منتقد ادبی، ۱۲ مهر از دنیا رفت. او تا آخرین لحظه‌های عمرش در راه ادبیات حرکت کرد. او در مصاحبه‌هایش همواره از مصائب گریبان‌گیر ادبیات و نویسندگان در ایران می‌گفت و در این راستا بر مسئله ممیزی و کتاب‌نخوانی مردم تأکید داشت. فتح‌الله بی‌نیاز، نویسنده و منتقد ادبی، روز یکشنبه ۱۲ مهر در ۶۷ سالگی از دنیا رفت. او زاده شهر مسجدسلیمان بود و در رشته برق از دانشگاه صنعتی شریف فارغ‌التحصیل شده بود، بااین‌حال تا آخرین روزهای زندگی‌اش در قامت نویسنده و منتقدی فعال به فعالیت پرداخت. او همواره به‌شدت درگیر مسائل و مباحث مربوط به ادبیات و به‌خصوص نقد ادبی بود. به مسائل و بیشتر مصائب ادبیات در ایران توجه زیادی داشت و از این جهت در یادداشت‌ها و مصاحبه‌هایش همواره به نقد اوضاع ادبیات و به‌خصوص ممیزی کتاب می‌پرداخت. او چندین دوره دبیر و داور جایزه مهرگان ادب بود، اما چند روز قبل اعلام کرد به‌خاطر مشکلات جسمی و بیماری نمی‌تواند همکاری خود را با این جایزه ادامه دهد. کار فتح‌الله بی‌نیاز نوشتن رمان و داستان بود. «گرگ‌های خاکستری»، «دردناک‌ترین داستان عالم»، «می‌روم که بمیرم»، «اولیاحضرت فرنگیس»، «عطش ماندگار»، «شورشگران را به زانو درآوردیم»، «ستیزه‌جوی دلتنگ»، «افعی‌ها خودکشی نمی‌کنند»، «دریاسالار بی‌دریا»، «ملاقات با مسیح»، «تشییع جنازه یک زنده‌به‌گور»، «کوارتت مرگ و دختر»، «ترجیع‌بندی برای شاعران جوان»، «مکانی به وسعت هیچ» و «گل‌سرخ، ای تناقض ناب» ازجمله آثار داستانی اوست. درعین‌حال تعداد زیادی از آثارش با روی‌کارآمدن دولت محمود احمدی‌نژاد پشت درهای ممیزی ماند و تعدادی از آنها حتی بعد از پایان این دوره نیز اجازه نشر پیدا نکردند. او اصرار زیادی به بازنویسی آثارش داشت. به گفته خودش، رمان «مکانی به وسعت هیچ» را ۲۰ بار و رمان «ترجیع‌بندی برای شاعران جوان» را ۲۷ بار بازنویسی کرده بود؛ به‌همین‌خاطر گاه خلق آثار داستانی‌اش چند سال طول می‌کشید. مراسم ختم این نویسنده و منتقد ادبی در روز پنجشنبه ۱۶ مهر از ساعت ۱۳ تا ۱۴:۳۰ در مسجد نور، واقع در میدان فاطمی برگزار می‌شود. این مراسم را خانواده و خواهران و برادر مرحوم بی‌نیاز برگزار می‌کنند. خواسته خانواده بی‌نیاز این است که مراسم تشییع پیکر و خاک‌سپاری او را به‌صورت خانوادگی و بدون اعلام عمومی برگزار کنند.

مجوز بازگشایی خانه موزه مجسمه‌ساز ایرانی صادر شد

پرویز تناولی: سقاخانه یک نوع پاپ آرت معنوی بود

سحر آزاد: مجوز خانه موزه پرویز تناولی صادر شد. این خانه موزه که در دوران مدیریت محمود احمدی‌نژاد به‌عنوان شهردار تهران تعطیل شده بود، با کسب مجوز از سوی وزارت ارشاد بار دیگر بازگشایی می‌شود. این خانه موزه درحالی قرار است فعالیت دوباره خود را از سر گیرد که تناولی در چند سال گذشته درگیر بازپس‌گیری مجسمه‌هایش از شهرداری بوده است. این ماجرای ۱۲ ساله، از آنجا آغاز شد که او قصد داشت خانه‌اش در نیاوران را به موزه تبدیل کند و آثارش را آنجا نمایش دهد. خانه او در دوران شهرداربودن محمود احمدی‌نژاد در تهران، براساس قراردادی بین تناولی و سازمان فرهنگی- هنری شهرداری، از این هنرمند خریداری شد. آن زمان شهردار وقت تهران خانه مسکونی تناولی را به موزه تبدیل کرد و ۶۰ قطعه از آثار را نیز خرید و در آن به نمایش گذاشت، اما عمر موزه کوتاه بود و با تغییراتی که در مدیریت شهرداری به وجود آمد، موزه تعطیل و آثار به انبارهای شهرداری منتقل شد. با این اقدام، تناولی که خانه‌اش دیگر کارایی موزه نداشت، در پی بازپس‌گیری ملکش بود و سرانجام پس از شش سال کش‌وقوس، ملک با رأی «مجتمع قضائی عدالت» به او باز گردانده شد و در این ۱۲ سال بارها تقاضای بازپس‌گیری آثارش را داشته است. به بهانه بازگشایی خانه موزه تناولی گپی با او درباره وضعیت آثار و فعالیت‌های اخیرش داشتیم:

دریافت مجوز موزه پس از کش‌وقوس‌های زیادی که در این سال‌ها وجود داشت، چگونه میسر شد؟

تصمیم به بازگشایی موزه مربوط به الان نیست و حتی زمانی که موزه بسته شد، در فکر بودم تا بعد از حل مسائلی که با شهرداری دارم، موزه را دوباره افتتاح کنم. مجوز موزه از سوی وزارت ارشاد صادر شده است. موزه به نام من و با مدیریت دخترم اداره می‌شود. در این مدت مشغول ساخت‌وسازهای جدید، مرمت، تعمیر بنا و فضای لازم برای تبدیل خانه به موزه بودیم، البته هنوز تاریخ افتتاح آن مشخص نیست و ممکن است مدتی طول بکشد تا این مکان برای عموم باز شود، اما تمام مشخصه‌هایی که یک موزه از نظر محل، فضا و... باید داشته باشد، از سوی ارشاد تأیید و مجوز صادر شده است.

یکی از بحث‌هایی که در چند سال گذشته وجود داشته، بازپس‌گیری آثارتان از شهرداری بوده است. این موضوع الان در چه مرحله‌ای است؟

ما با شهرداری مذاکراتی انجام دادیم و امیدواریم آثارمان پس داده شود، البته با شرایطی که مورد تأیید دو طرف باشد؛ یعنی از سوی من و وکیلم هم پذیرفته شده باشد. پیشرفت‌های خوبی هم حاصل شده است. اتفاق‌هایی که در گذشته روی داد و مسائلی مانند آسیب‌دیدن یکی از آثارم هنگام انتقال به شهرداری در سال گذشته باعث تأسف، یک رفتار غیرحرفه‌ای و ناشیانه بود حتی به صورت غیررسمی شنیده‌ام کسانی که مسئول این نوع رفتار خشونت‌آمیز با یک هنرمند بوده‌اند، توبیخ شده‌اند. از راه‌ها و روش‌های بهتری هم می‌شد با این مسئله برخورد کرد. به‌هرحال، آن روزها گذشته‌اند و الان با تغییراتی که در شهرداری صورت گرفته، مذاکرات درحال انجام است هرچند هنوز به نتیجه نرسیده‌ایم و به همین دلیل نمی‌توانم با قطعیت در این زمینه صحبت کنم اما روندی که درحال طی‌شدن است، نسبت به سابق بسیار امیدوارکننده‌تر شده. امیدوارم تا زمان بازگشایی موزه بتوانیم به نتیجه برسیم تا آثاری هم که مورد مناقشه است، در موزه نمایش دهیم. اگر تا آن موقع نتیجه‌ای حاصل نشد، ما کار خودمان را می‌کنیم و خللی در برنامه موزه روی نخواهد داد.

در این موزه قرار است چه آثاری نمایش داده شود و چه برنامه کلی‌ای برای آن دارید؟

موزه با نام من فعالیت می‌کند؛ این مکان، اولین موزه برای مجسمه‌سازی معاصر است و به‌همین‌دلیل آثار شاگردان و مجسمه‌سازان دیگر هم در مراحل بعد به نمایش گذاشته می‌شود. البته تا رسیدن به آن روز راه درازی در پیش داریم چون در ابتدا ساختار موزه باید سامان داده شود و از آنجاکه اینجا یک موزه خصوصی و با بودجه خصوصی است، ممکن است سرعت انجام این برنامه‌ها خیلی تند نباشد. هنوز چیدمان کارها انجام نشده اما ۷۰،۶۰ اثر از من شامل مجسمه، نقاشی و سرامیک نمایش داده می‌شود.

عکس: امیر جدیدی، شرق

شما به‌عنوان هنرمندی از ایران در نمایشگاهی که از ۲۶ شهریور با عنوان «دنیا به سمت پاپ می‌رود» در موزه تیت‌مدرن لندن شرکت داشتید و خودتان هم هفته گذشته از آن بازدید کردید. این نمایشگاه چطور بود و چگونه آثاری از شما در آن به نمایش درآمد؟

در این نمایشگاه هنر پاپ در کشورهایی به‌غیر از انگلستان و آمریکا که همیشه به‌نظر می‌رسید این هنر از آنجا شروع شده، مورد بررسی قرار گرفته است. از طریق این نمایشگاه متوجه می‌شوید کشورهای دیگر هم به این هنرهای عامیانه توجه داشته‌اند. بیش از ۳۰ کشور دنیا از آسیا، آمریکای جنوبی، آفریقا و حتی اروپا مانند فرانسه، سوئیس، ایتالیا، اسپانیا و... در این نمایشگاه شرکت دارند که از خاورمیانه تنها آثار من به نمایش درآمده است. هشت اثر از من که شامل یک فرش، یک مجسمه و شش تابلو هستند، برای این نمایشگاه انتخاب شده است. این آثار به دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی که بحبوحه دوران پاپ آرت است، برمی‌گردد.

این آثار را خودتان انتخاب کردید؟

تمام آنها از سوی مسئولان برگزارکننده نمایشگاه انتخاب شده است. البته این کارها قبلا از سوی موزه تیت‌مدرن خریداری شده بودند. جرقه این نمایشگاه پنج سال قبل زده شده بود و چهار سال قبل هم کارهای من خریداری شد. من در مراسم افتتاحیه نمایشگاه نیز حضور داشتم. باید بگویم تابه‌حال شاهد چنین افتتاحیه‌ای نبودم. به‌اصطلاح جای سوزن‌انداختن نبود. با اینکه تمام حاضران با کارت دعوت به سالن وارد شده بودند و مسئولان تیت مدرن روی مراسم کنترل داشتند اما بسیار شلوغ بود. به‌هرحال تصور کنید در این نمایشگاه آثار هنرمندانی از ۳۰ کشور به نمایش درآمده بود و اگر از هر کشور چند نفر هم به مراسم افتتاحیه دعوت شده بودند، جمعیت قابل‌ملاحظه‌ای می‌شد. همچنین از من دعوت شد تا در روز ۲۸ سپتامبر سخنرانی کنم که من هم راجع به آثارم و وضعیت هنر در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی در ایران صحبت کردم.

با توجه به عنوانی که برای نمایشگاه انتخاب شده بود، چه نتیجه‌ای می‌توان از این رویداد گرفت؟

جسیکا مورگان، به‌عنوان کیوریتور نمایشگاه برای انتخاب آثار به کشورهای زیادی سفر کرد و آثار هنرمندان آن دوره را موردبررسی قرار داد. او بعد از موافقت موزه تیت مدرن سفرهای زیادی انجام داد و خیلی از هنرمندانی که در این نمایشگاه حاضر بودند، سن بالایی داشتند.

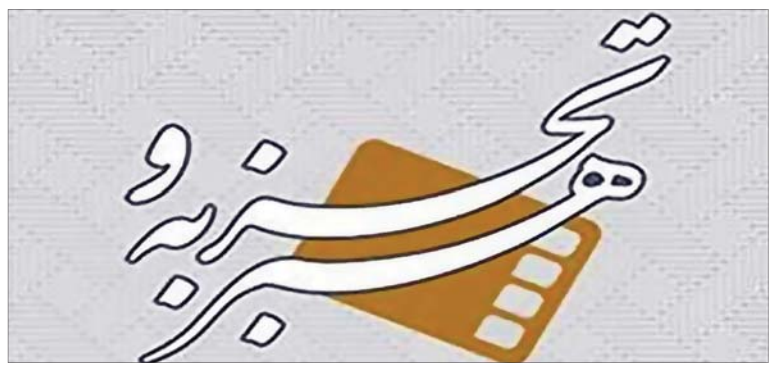
کیوریتور نمایشگاه بسیار هیجان‌زده بود و از اینکه چطور هنر پاپ در کشورهایی غیر از انگلستان و آمریکا ناشناخته مانده است، متعجب بود. وقتی از این نمایشگاه بازدید کنید، می‌بینید پاپ‌آرت تنها منحصر به اندی وارهول، لیختن اشتاین و... نیست و هنرمندان بسیاری از کشورهای دیگر نیز مسائل عمومی را به تصویر کشیده‌اند.

براساس عنوان نمایشگاه، می‌توان این‌طور ارزیابی کرد که پرونده پاپ‌آرت هنوز بسته نشده است؟

آنچه مسلم است این است که دوران اوج پاپ‌آرت به اتمام رسیده است اما اثرات آن هنوز باقی مانده است همچنان‌که ما درمورد جریان سقاخانه شاهد هستیم، با وجود عبور از دوران اوج آن، هنوز برخی از هنرمندان و جوان‌ها اثری با مفاهیم جدید برگرفته از جریان سقاخانه ارائه می‌کنند. در حقیقت سقاخانه یک نوع پاپ‌آرت معنوی بود. شاید به این دلیل من در مقایسه با دیگر هنرمندان سقاخانه برای نمایشگاه تیت مدرن انتخاب شدم چون اشکال مدرن‌تری در آثارم بود. می‌توان گفت همان برداشت‌های هنرمندان پاپ در سقاخانه وجود داشت و ما بیشتر دنبال هنر مردمی مانند نقاشی قهوه‌خانه‌ای، طلسم، جادو و... بودیم.

نگاهی به فعالیت یک گروه سینمایی

«هنر و تجربه» یک‌ساله شد

بهناز شیربانی: تغییر ذائقه مخاطب و شکل و شمایل سینما از اهداف اولیه تشکیل گروه سینمایی «هنر و تجربه» بود؛ گروه سینمایی‌ای که در دولت جدید با حمایت سازمان سینمایی پا گرفت. در ابتدا بسیاری گمان می‌کردند شاید عمر «هنر و تجربه» بسیار کوتاه‌تر از چیزی باشد که مدیران آن تغییراتی را در ذائقه مخاطب متوجه شوند. اما این گروه سینمایی ۱۳ مهرماه تولد یک‌سالگی‌اش را جشن گرفت؛ جشنی که بسیاری در شادی آن سهیمند. فیلم‌سازان جوان و تجربه‌گرایی که با اهداف و نگاهی تازه، قدم به این سینما می‌گذارند و سعی دارند حرف جدیدی بزنند اما شاید تا پیش از این ناامیدی از عدم نمایش فیلمشان در سینما، انگیزه‌های کافی را از آنها می‌گرفت اما طی یک‌سال گذشته بسیاری از همین جوان‌ها فیلم‌هایشان را با انبوهی از تماشاگران در بهترین سالن‌های سینما تماشا کرده‌اند. فیلم سینمایی«ماهی و گربه» از آن دست فیلم‌هایی بود که باوجود موفقیت‌های بسیارش در فستیوال‌های خارجی، استقبال مخاطب ایرانی از اکران آن چندان مشخص نبود. اما این فیلم توانست رکورددار فروش این گروه سینمایی شود و ثابت کند که مخاطب با وجود تعداد اندک سالن باز هم از فیلم خوب استقبال می‌کند. گروه سینمایی هنر و تجربه طی یک‌سال گذشته ۱۳۰ عنوان فیلم سینمایی، مستند، کوتاه و انیمیشن اکران کرد و ۳۱۰ هزار تماشاگر برای دیدن این فیلم‌ها به سینماهای این گروه سینمایی رفتند. فروشی نزدیک به ۲۰ میلیارد ریال رقمی است که «هنر و تجربه» در این یک‌سال از محل گیشه سینماهایش (فرهنگ، کوروش، موزه سینما و هویزه مشهد، خانه هنرمندان و سوره اصفهان) داشته است. در یک‌سال گذشته برخی از اهالی سینما نقدهایی به عملکرد گروه سینمایی «هنر و تجربه» داشتند و برخی دیگر حمایتشان را به شکل‌های مختلف اعلام کردند. محمدحسین فرحبخش، ازجمله سینماگرانی بود که طی یک مناظره تلویزیونی با امیرحسین علم‌الهدی، دبیر شورای سیاست‌گذاری و مدیر اجرائی گروه هنر و تجربه، آمار اعلام‌شده از سمت این گروه سینمایی را غیرواقعی اعلام کرد و از فیلم‌های این گروه به‌عنوان فیلم‌هایی یاد کرد که می‌توان از آنها برای شکنجه‌دادن افراد استفاده کرد و گفت: فیلم‌سازان این‌گونه فیلم‌ها باید آثارشان را به دوست و برادر و خواهر خود نشان دهند.

از سوی دیگر بسیاری دیگر معتقدند که با طی‌شدن یک‌سال از حیات این گروه سینمایی می‌توان کاستی‌ها را شناسایی کرد و با قدرت بیشتری این مسیر را ادامه داد. یدالله صمدی، کارگردان سینما، در گفت‌وگو با «شرق»، به هدف تشکیل این گروه سینمایی اشاره کرد و گفت: لزوم سینمای تجربی و فیلم‌هایی از این جنس در سینمای ایران به‌شدت احساس می‌شود. خصوصا حضور نسل جوان فیلم‌ساز که غالبا با این نگاه فیلم می‌سازند و می‌توانند از طریق ساخت چنین فیلم‌هایی و اکران آن در گروه سینمایی هنر و تجربه انگیزه بیشتری برای ادامه مسیرشان پیدا کنند. اما تصور می‌کنم بعد از گذشت یک‌سال از تشکیل این گروه می‌توان نقاط قوت و ضعف آن را بهتر شناسایی کرد و درباره آن حرف زد. او ادامه داد: معتقدم که حضور گروه سینمایی هنر و تجربه به شرطی که آسیبی به بدنه نحیف سینمای ایران نزند بسیار خوب است و این گروه باید همچنان از حمایت‌های دولتی برخوردار باشد. مخاطبان سینمای ایران طی یک‌سال گذشته، شاهد نمایش فیلم‌های متفاوت‌تری از سینمای ایران بودند و حالا با قدرت بیشتری می‌توان گفت هنر و تجربه جایی است که می‌توان نوع دیگری از سینما را در آن یافت و مخاطبانش هم این تفاوت را درک کرده و روزبه‌روز به آمارشان اضافه می‌شود.

بدرقه مؤسس انتشارات امیرکبیر به خانه ابدی

میراث جعفری ایجاد موجی فرهنگی در عرصه کتاب

عکس: ایلنا

شرق: روز گذشته عبدالرحیم جعفری در میان جمعیتی از دوستداران فرهنگ ایران، به خانه ابدی بدرقه شد. در این مراسم، اصغر علمی، مدیر انتشارات سخن، با اشاره به خدمات گسترده آن مرحوم به صنعت نشر کشور، گفت: میراث جعفری ایجاد موجی فرهنگی در عرصه کتاب و نشر بود.

اصغر علمی، مدیر انتشارات سخن، در این مراسم در سخنانی گفت: امروز در مکانی مقدس که از یک‌سو به راسته کتاب‌فروشان، محل تبادل کتاب، و از سوی دیگر به دانشگاه تهران و محل کسب علم می‌رسد، با بزرگ مردی وداع می‌کنیم که عصاره وجودش کتاب، عرضه کتاب و نشر علم و دانش بود؛ مردی که فکرش، عملش و زندگی‌اش مانند مردمان عادی نبود.

او با اشاره به زندگی شخصی عبدالرحیم جعفری ادامه داد: افرادی که او را می‌شناسند می‌دانند که در هنگام تولد، پدرش خانواده را رها کرده بود و مادر بیمارش با سختی و کار فراوان خانواده را اداره می‌کرد که او نیز در ۳۶ سالگی از دنیا می‌رود. چشیدن طعم سختی از دوران نوجوانی، از او مردی خستگی‌ناپذیر، شکست‌ناپذیر، جسور، بی‌باک و بلندپرواز ساخته بود. انتشار صدها کتاب، ایجاد ده‌ها کتاب‌فروشی، راه‌اندازی چاپخانه و صحافی مدرن و نوآوری در عرصه چاپ و نشر، هیچ‌یک پایانی بر بلندپروازی‌های این انسان کمال‌گرا نبود. مدیر انتشارات سخن با اشاره به فعالیت‌های خیرخواهانه عبدالرحیم جعفری در دوران حیات خود، تأکید کرد: میراث عبدالرحیم جعفری ساختن مدرسه، مسجد یا کمک به یتیمان و مستمندان نبود، بلکه میراث او ایجاد موجی فرهنگی در عرصه کتاب و نشر بود.

محمود آموزگار، رئیس اتحادیه ناشران و کتاب‌فروشان، نیز در این مراسم، عبدالرحیم جعفری را نماد صنعت نشر مستقل و متکی به خود معرفی کرد و گفت: او شخصیتی است که صنعت نشر را از شکلی ابتدایی به صورت حرفه‌ای درآورد و با استفاده از تکنولوژی روز و فناوری جدید و تلاشی بی‌مانند، این صنعت را توسعه داد.

آموزگار افزود: بنیان‌گذاری انتشارات امیرکبیر، ایجاد فروشگاه‌های بزرگ، تأسیس بزرگ‌ترین چاپخانه کشور، چاپ کردن حدود سه هزار عنوان کتاب از استادان برجسته کشور و همچنین رعایت حقوق مؤلف در شرایطی که هنوز قانون حمایت از مؤلفان و مصنفان تصویب نشده بود، بخشی از خدمات بزرگی بودند که جعفری به صنعت نشر کشور هدیه داد.

مراسم تشییع پیکر عبدالرحیم جعفری، دوشنبه ۱۳ مهر با حضور اهالی نشر و فعالان حوزه کتاب و همچنین علاقه‌مندان به آن مرحوم ازجمله بهمن فرمان‌آرا، ساعد مشکی، احمد مسجدجامعی و... روبه‌روی دانشگاه تهران، ابتدای خیابان فخررازی برگزار شد. همچنین بر پیکر عبدالرحیم جعفری به امامت حجت‌الاسلام والمسلمین سیدمحمود دعایی مدیر مؤسسه اطلاعات، نماز خوانده شد و سپس پیکر او برای خاک‌سپاری به سمت بهشت‌زهرا(س) بدرقه شد.

مراسم ترحیم این پیش‌کسوت فقید نشر، چهارشنبه ۱۵ مهر از ساعت ۱۸:۳۰ تا ۲۰ در مسجدجامع شهرک غرب برپا می‌شود.

عبدالرحیم جعفری (زاده ۱۲۹۸ در تهران) بنیان‌گذار و مدیر سابق انتشارات امیرکبیر، مهم‌ترین و گسترده‌ترین مؤسسه خصوصی چاپ و انتشار کتاب در تاریخ ایران و خاورمیانه است. وی تا سال ۱۳۵۸، دارنده و گرداننده این بنگاه انتشاراتی بود.

چهره روز

ناصر چشم‌آذر بعد از سال‌ها به صحنه می‌رود

● **شرق:** ناصر چشم‌آذر پس از حدود ۳۰ سال در تالار وحدت روی صحنه می‌رود. چشم‌آذر که در این مدت اجرای زنده نداشته اما در زمینه موسیقی فعال بوده است، با اجرای کنسرتی، فعالیت مجددش را در این عرصه آغاز خواهد کرد. این کنسرت چهار بخش است که موسیقی فیلم «خواهران غریب»، سه قطعه از آلبوم «باران عشق» و موسیقی فیلم‌های دیگر را شامل می‌شود.چشم‌آذر که طی نشستی خبری، جزئیات کنسرتش را شرح داد، افزود: بخش آخر این اجرا به ملودی‌های ۳۰- ۴۰ سال پیش برمی‌گردد که در این اجرا به‌صورت بی‌کلام اجرا خواهند شد. قطعاتی مانند هجرت، خلوت و خدای آسمان در این کنسرت به‌صورت بی‌کلام اجرا می‌شوند. همچنین قرار است در این برنامه، قطعه‌ای را نیز برای شهیدان اجرا کنیم. چشم‌آذر درباره ارکستری که او را در این کنسرت همراهی می‌کند نیز گفت: ارکستر شامل گروه زهی از جمله ویلن، آلتو، چلو و گروه بادی از جمله هورن، ترومپت، فلوت، سازهای کوبه‌ای، گیتارباس و درامز است. درواقع یک ارکستر ۳۳ نفره همراهی‌کننده ما خواهد بود. گروه کر کودک و نوجوان نامیرا هم در این اجرا او را همراهی می‌کنند.در این نشست فرهاد هراتی که قرار است بخش‌هایی از این اجرا را رهبری کند نیز گفت: قرار است در کنسرت پیش‌رو به‌عنوان رهبر ارکستر در خدمت ناصر چشم‌آذر باشم. حساسیت این اجرا برای همه مشخص است، زیرا یکی از اسطوره‌های کشور پس از بیش از سه دهه، روی صحنه خواهد آمد و آثارش را اجرا خواهد کرد. او ادامه داد: از زمانی که اولین میزان این اجرا نواخته می‌شود، تونل زمان باز می‌شود و ما به عقب سفر می‌کنیم. در این کنسرت حال و آینده‌ای وجود ندارد و از صفر تا صد، خاطره است. رپرتوار این اجرا بسیار مناسب طراحی شده است و امیدوارم این کنسرت شروع خوبی باشد تا آقای چشم‌آذر را بیش از این روی صحنه ببینیم و ایشان آثار جدیدش را هم اجرا کند.علی جعفری‌پویان، نوازنده ویلن، نیز گفت: با تمام سختی‌هایی که برای جمع‌کردن این ارکستر داشتیم، اما در نهایت محیط پرانرژی و خوبی به‌وجود آمد. من در این اجرا با کسب اجازه از آقایان رحیمیان و کامکار که سولوی اصلی «قارچ سمی» را نواخته بودند، در این کنسرت من سولیست این قطعه هستم که یک امتیاز مثبت برای من است.جعفری افزود: متأسفانه این اجرا فقط یک شب برگزار می‌شود و چقدر حیف است که این هنرمند پس از ۳۰ سال فقط یک شب قطعاتش اجرا شود. امیدوارم روزی امنیت حسی برای موزیسین‌ها زیاد شود.

پیشنهاد روز

برگزاری کنسرت همای در تالار وحدت

● **شرق:** پرواز همای که قرار بود کنسرت خود را در تالار وزارت کشور برگزار کند؛ به‌دلیل آتش‌سوزی، سالن اجرای خود را تغییر داد. این اجرا ۱۴ و ۲۰ مهرماه در تالار وحدت برگزار می‌شود.کنسرت پرواز همای، پیش‌تر در فصل تابستان لغو شده بود و این‌بار بناست او در دو تاریخ ۱۴ و ۲۰ مهرماه با ارکستر سمفونیک پرواز به رهبری انریکو جرولا از ایتالیا در تالار وحدت روی صحنه برود.همای که پس از هشت سال در تالار وحدت روی صحنه می‌رود، با گرامیداشت جان‌باختگان حادثه منا به اجرای آثار خود و چند آهنگ‌ساز دیگر می‌پردازد.پرواز همای در این کنسرت دوروزه قطعاتی چون بنام یزدان، گمنام، مادر، بی‌کَس، مه‌پاره، در شب گیسوان تو، دیوانه‌تری، گرگِ درون، عیب رندان، من که می‌میرم و سرزمین بی‌کران را اجرا می‌کند.آلبوم موسیقی «در شب گیسوان تو» نیمه شهریور به خوانندگی پرواز همای توسط مؤسسه آوای هنر منتشر شد.

نقاشی‌های تارا بهبهانی در گالری گلستان

● **شرق:** نقاشی‌های تارا بهبهانی، از دهم مهر با عنوان «خاطرات دور»، در گالری گلستان به نمایش گذاشته شد. در این نمایشگاه ۲۰ اثر رنگ روغن از بهبهانی در معرض دید علاقه‌مندان قرار می‌گیرد که در آنها رابطه سنت و مدرنیته با قرائتی متفاوت به تصویر در آمده است. تارا بهبهانی در زمینه نقاشی و پژوهش در تاریخ هنر ایران فعالیت می‌کند که از جمله نتایج آن می‌توان به مقالات و پژوهش‌هایی در زمینه هنر ایران و حضور در نمایشگاه‌های داخلی و خارجی اشاره کرد. هنرمند منتخب بی‌ینال پکن در ۲۰۱۳ و ۲۰۱۵ و کینگ دائو ۲۰۱۴ ازجمله رویدادهایی هستند که بهبهانی در آنها حضور داشته است. علاقه‌مندان می‌توانند تا روز چهارشنبه، ۱۵ مهر همه روزه از ساعت ۱۶ الی ۲۰ به گالری گلستان واقع در خیابان دروس، خیابان شهید کماسایی، پلاک ۳۴ مراجعه کنند.